

MICHAEL - občasník farnosti Staré Město - č.32/velikonoce 2005

NOVÉ AMBICE?

Měli by být křesťané ambiciózní? Někteří lidé v tom nevidí žádný problém. Celý týden usilují o naplnění svých vlastních tužeb a v neděli přijdou do kostela. Jiní se domnívají, že jakmile se stali křesťany, musí se veškerých ambicí vzdát a jen jednoduše proplouvat životem a vše, co život přinese, přijímat jako “Boží vůli”. Tito lidé považují veškeré ambice za hřích, podobně jako když v jedné Shakespearově hře naléhá Jindřich VIII. na Thomase Cromwella: *“Cromwelli, přikazuji ti, aby ses vzdal veškerých ambicí. Tímto hříchem padli andělé...”*

Jsou však ambice, v jejichž středu je Ježíš. První je “poznat Krista” v důvěrném a radostném vztahu. Novým ohniskem Tvého života může být Kristus. Druhou ambicí je “znát moc jeho vzkříšení”, tu dynamickou sílu, která se mocně projevuje v životě. Třetí ambice znamená “mít účast na jeho utrpení”. Ježíš zemřel za naše hříchy, aby nás zachránil před tím, co si zasloužíme. Nikdy nebudeme trpět jako on. Naše utrpení je spíše praktickým důsledkem našeho křesťanského života. I dnes pronásledování zakouší miliony křesťanů po celém světě. Pro každého z nás to znamená “jít cestou ponížení, kterou šel Ukřižovaný”. Ale v okamžicích utrpení zakoušíme “společenství” s Kristem. *20.dubna 1999 dva studenti Columbie High Schoul v Littletonu ve státě Colorado zabili třináct lidí a mnoho dalších zranili. Cílem jejich útoku byli v několika případech křesťané. Mezi oběťmi byla také sedmnáctiletá Cassie Bernallová. Před několika lety se zapletla do okultismu včetně čarodějnictví. Zabývala se stejnou temnotou, která dovedla její vrahy k tak opovrženíhodnému jednání. V roce 1997 ale Cassie vydala svůj život Kristu a její život se změnil. Jeden její kamarád ji popsal jako “světlo ukazující ke Kristu”. Cassie byla známá tím, že si s sebou do školy nosila Bibli. Právě tu si četla, když dva mladí zabijáci vtrhli do školní knihovny. Jeden z maskovaných střelců ukázal na Cassie svou zbraní a položil jí otázku: “Věříš v Boha?” Cassie věděla, že pokud odpoví “ano”, bude jí to stát život. Na chvíli se zamyslela, nadechla se, a pak odpověděla: “Ano, věřím v Boha.” “Proč?” vyštěkl střelec, ale na odpověď nečekal. Okamžitě ji zastřelil. Čtvrtou ambicí je “dospět ke vzkříšení z mrtvých”.*

Není nic špatného na tom, mít ambice ohledně manželství, rodinného života, kariéry, práce a služby. Mít ambice je naprosto správné, ale veškeré naše ambice musí být podřízeny naší ambici poznat Krista. On je naší nejvyšší životní prioritou a v našem životě by nic nemělo této ambici stát v cestě. Každý člověk se nachází na jedné ze dvou cest. Jedna vede ke vzkříšení a k proměně, druhá k zahynutí. Existují dva možné způsoby života: životní styl těch, co jsou ochotní mít podíl na Kristově utrpení, a těch, kteří chtějí mít snadný život v pohodlí. Můžeme zaujmout dva různé postoje vůči Ježíši: buď s ním mít důvěrné osobní přátelství, nebo se stát nepřáteli kříže. V posledku existují pouze dvě ambice: buď to jde o Jeho slávu (On je středem života), nebo jde o naši vlastní slávu (My jsme středem našeho života).

Letošní Velikonoce mohou být o změně ambicí v našem životě!

Přidáš se ke Vzkříšenému Ježíši?

Přeji Tobě a Tvé rodině požehnané dny

Bliží se Velikonoce

Švýcarský spisovatel J. Cotthelf už v 18. století pronesl tuto myšlenku: "Nedejte se svést řečmi bláznů!" Základem života není stát, ani škola, ani nic jiného, ale domov. Říká se, že vládcové vládnou zemím, učitelé učí mládež, ale ve skutečnosti nejdůležitější věcí v každé zemi je rodina a domov. To je základ, z něhož člověk vychází."

Uplynulo několik dalších staletí a my si uvědomujeme, že tajemství vzkříšeného Krista je sice skutečností žitou bezmála dva tisíce let, ale lidé někdy mají raději tmu než světlo. A tak prožíváme svět vytvořený ne ze skutečností, ale z virtuální reality. Média, módy a reklamy vytváří neosobní davy. Nutí nás uvažovat v jejich intencích. Svoboda je vydávána za zbytečnost. Pod pojmem láska se představují takové obrazy, které jak kdosi trefně poznamenal " mají se skutečnou láskou společné asi to, co slovo král se slovem králík".

Svět je plný lidí, kteří se litují. Kdybych měl tolik a tolik miliónů, kdybych měla jiného manžela, kdybych měl ten dům, to povolání, to auto ... V hospodě stejně jako na ulici můžeme slyšet: "Já kdybych byl prezidentem, kdybych byl poslancem, já bych udělal pořádek!"

Zkrátka nosíme v hlavě plno různých představ o spokojeném životě, moci, kráse, štěstí. A sníme a sníme ... a život zatím jako skutečnost prochází kolem nás se svými příležitostmi – a my si jej nevšímáme. Představujeme si, co bychom všechno udělali kdyby – a zatím nám stojí práce doma. Představujeme si jak bychom změnili tuto zem, kdybychom měli moc – a zatím nám doma umírá láska a vzdalujeme se vlastním dětem.

Rozdíl mezi tebou a např. politikem spočívá pouze v tom, že on má odpovědnost – a ponese si ji i dále – za stát jako takový. Ty za svou rodinu. Můžeš říci chválabohu. A nevěř, že bys spravoval něco lépe, než spravuješ v této chvíli. Jsi takový, jaký jsi nyní, kdy čteš tyto řádky.

Velikým darem církve člověku je svátost smíření. Je to okamžik, ve kterém se člověk setkává s Bohem, ale také sám se sebou. Přijetí sebe sama takový jaký jsem a pojmenování toho dobrého i zlého ve mně je prvním krůčkem na skutečné a jediné cestě ke štěstí. Máme k tomu příležitost zvláště v době postní. Jestliže si přeji mír ve světě, lásku nebo pochopení, musím vždy začít u sebe. A teprve až se naučím prožívat Velikonoce, lásku, vytvářet pokoj, pak pochopím i krásu vlastního života. Přestane pro mne věčné coby-kdyby a můj život, i život těch, které nosím ve svém srdci, se stane jedním velikým díkem Bohu za každou minutu života.

Radostné setkání se vzkříšeným Kristem přeje

P. Petr Dujka

LETOŠNÍ SVATÝ TÝDEN

KVĚTNÁ NEDĚLE - 20. BŘEZNA 2005

I. Oslava Krista jako Krále (Hosana a ratolesti) II. Oslava Kristova utrpení

Každé naše utrpení ve spojení s Kristem dostává smysl a stává se vítězným.

Svěcení ratolestí se koná před kostelem, u kříže v nové části hřbitova.

a. věřící drží v rukou ratolesti (je to symbol víry)

b) následuje posvěcení ratolestí

c) četba evangela Mt 21,1-11

d) průvod není jen vzpomínkou, ale vyznáním, že Ježíš je náš Pán. Jdeme mu vstříc celým svým životem, jdeme s ním do Jeruzaléma.

e) v kostele je vstupní modlitba, čtení, pašije o umučení Pána Ježíše (Mt 26,14-27,66)

ZELENÝ ČTVRTEK - 24. BŘEZNA 2005

Dopoledne v 9.30 hodin je jediná mše svatá v katedrále v Olomouci. Slouží ji otec arcibiskup Jan GRAUBNER se svými kněžími, kteří při ní obnovují své kněžské závazky. Při této bohoslužbě se světí posvátné oleje, které se používají ke křtu, biřmování, svěcení a pomazání nemocných. Jistě by bylo vhodné, kdyby i z našich farností doprovodili zástupci svého duchovního otce do Olomouce.

VEČERNÍ MŠE SVATÁ NA PAMÁTKU POSLEDNÍ VEČEŘE PÁNĚ

- I. **Ustanovení eucharistie** (ustanovení mše svaté),
- II. **Ustanovení svátosti kněžství,**

III. Nové přikázání (pokorná služba až do krajnosti – umývání nohou apoštolům)

Je to den smíření. Dříve se právě tento den vraceli veřejní hříšníci do Církve. Dnes večer už nemá být nikdo nesmířen s Bohem. Celá farní obec jde ke stolu Páně.

V kostele je prázdný svatostánek - symbol opuštěného Jeruzaléma. Ježíš odchází na Olivovou horu.

Při slavnostní liturgii při Gloria se

naposledy rozezvučí zvony.

I. čtení: Ex 12,1-8.11-14

II. čtení: 1 Kor 11,23-26

evangelium: Jan 13, 1-15

Po homilii (kázání) si připomeneme Ježíšův odkaz církvi v novém přikázání služby až do krajnosti. Kněz vybraným mužům farní obce umývá nohy, podle Ježíšova příkladu, proměňuje chléb a víno.

Po mši svaté se koná eucharistický průvod. Celá farnost doprovází Ježíše do Getsemanské zahrady. Hodinovou adoraci v Getsemanech by mělo prožít celé společenství. Obnaží se

obětní stůl - symbol opuštěnosti a vydanosti Ježíše Krista. Odnosou se nebo zahalí všechny kříže. Odstraní se svěcená voda a nalije se až na Bílou sobotu z nového Křestního pramene. Možnost noční adorace v Getsemanské zahradě je od 20.00 hod. do 06.00 hodin.

BOHOSLUŽBY V NAŠEM CHRÁMĚ - 18.00 HODIN

VELKÝ PÁTEK - 25. BŘEZNA 2005

Den pokání a přísného postu. Vidíme červenou barvu, znamení Kristova vítězného utrpení, barvu mučedníků a Ducha svatého, v jehož moci se toto vítězství utrpení uskutečňuje. Úvodní prostrace (kněz s ministranty leží na stupni oltáře) - symbol ponížení člověka pocházejícího ze země. Také znamená zármutek a bolest Církve. Ježíš dobrovolně a odhodlaně jde vstříc své oběti. Ježíš zcela vědomě naplňoval proroctví, na den a na hodinu.

Na Květnou neděli kupovali Židé velikonočního beránka. Čtrnáctého dne měsíce Nisanu je velikonoční večeře a v pátek Ježíš umírá právě v hodinu, kdy se tento velikonoční beránek zabíjel.

I. Bohoslužba slova, II. Uctívání kříže, III. Svaté přijímání

I. Bohoslužba slova:

1.čtení: Iz 52,13-53,12, 2.čtení: Žid 4,14-16,5,7-9, Pašije: Jan 18,1-19,42

Ježíš zemřel za celý svět, proto jsou přímluvy pronášeny za všechny potřeby Církve. Představují všeobecnou moc Kristova umučení, dopad na celý svět, na celé stvoření.

II. Obřad uctívání Kříže

Popravčí nástroj se stává znamením vítězství, radostné zvěsti, že Kristus smířil svět s Otcem. Co to znamená - ve svém vlastním životě vztyčit Kříž?

Kněz postupně odhaluje kříž a volá: "Hle, Kříž, na kterém umřel Spasitel světa". Lid odpovídá: "KLANÍME SE TI, PANE JEŽÍŠI KRISTE A DĚKUJEME TI" (a všichni na chvíli pokleknou). Po třetím zvolání a odpovědi, věřící přistupují ke Kříži a jednoduchým pokleknutím jej uctí.

III. Svaté přijímání

Eucharistie je přinesena z bočního oltáře, byla proměněna včera i pro dnešní obřady.

Není požehnání, jen modlitba na závěr. Všichni se v tichosti rozejdou. Možnost noční adorace v kapli sv. Jana Křtitele je od 20.00 hodin do 06.00 hodin. (pozn. Na Velký pátek začíná nověna k Božímu milosrdenství)

POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY – 9.00 HODIN

OBŘADY V NAŠÍ FARNOSTI – 18.00 HODIN

BÍLÁ SOBOTA - 26. BŘEZNA 2005

Církev trvá na modlitbách u Kristova hrobu a uvažuje o jeho umučení a smrti. Neslaví se žádná liturgie.

Kaple sv. Jana Křtitele je otevřena od 9.00 do 18.00 hodin k adoraci u Božího hrobu. V kostele se v 9.00 hodin konají obřady katechumenátu: obřad "Jména" a "Efatha".

Finanční prostředky vybrané při adoraci v Getsemanské zahradě a u Božího hrobu jsou určeny na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi.

VELIKONOČNÍ VIGILIE - 26. BŘEZNA 2005

Obřady dostávají velikonoční obsah. Kristus vyšel ze zapečetěného hrobu k obnovenému životu.

Žehnání ohně je mimo chrám, protože hrob je mimo hradby Jeruzaléma

Symboly: Velikonoční svíce ze včelího vosku - paškál - tj. Kristus. Pět zrn - tj. pět ran Zmrtvýchvstalého.

I. Slavnost velikonoční svíce, II. Bohoslužba slova, III. Znovuzrození ve křtu - obnova křestního slibu,

IV. Bohoslužba oběti - eucharistická hostina

I. Slavnost velikonoční svíce

a) požehnání ohně

b) uvedení do symbolů na paškálu

c) zapálení velikonoční svíce a průvod, ve kterém kněz třikrát zvolá: "SVĚTLO KRISTOVO" a věřící odpovídají: "SLÁVA TOBĚ, PANE"

d) postupně se roznáší světlo od Vzkříšeného Krista, tj. paškálu, všem věřícím. Symbolika šíření víry, světla Kristovy pravdy.

e) Exultet - chvalozpěv na Krista: zpívá kněz a všichni přítom stojí a drží v ruce rozsvícené svíce.

II. Bohoslužba slova: Po chvalozpěvu Exultet všichni usednou a zhasnou svíčky.

a) čte se několik čtení ze Starého zákona. Po každém čtení je žalm. Po žalmu všichni vstanou a kněz se modlí modlitbu.

b) po posledním čtení, žalmu a modlitbě se rozsvítí svíce na oltáři a začne chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu. Vyzvánějí zvony, následuje modlitba.

c) Čtení z Nového zákona: Řím 6,3-11

d) Všichni vstanou a na znamení Kristova zmrtvýchvstání zazpívají ALELUJA

e) Následuje evangelium: Mt 28,1-10

f) Homilie

III. Křestní bohoslužba

a) Litanie ke všem svatým

b) Svěcení vody - kněz nakonec ponoří paškál do vody. Zmrtvýchvstalý sám posvěcuje tuto vodu a ve chvíli, kdy kněz paškál vytáhne z vody, dokončí modlitbu a lid zvolá: PRAMENY, VELEBTE PÁNA, CHVALTE A OSLAVUJTE HO NAVĚKY!

c) Křestní bohoslužba – naše katechumenky se odříkají zlého a vyznávají víru

c) Po křtu akolyté roznesou opět světlo všemu lidu. Každý si zapálí svíci, protože bude vlastní obnova křestního slibu, na kterou jsme se připravovali celý půst.

d) Obnova křestního vyznání: Na první tři otázky odpovídáme "ANO". Tedy umíráme starému člověku, tj. zříkáme se zla ve svém životě. Na další tři odpovídáme "VĚŘÍM". Zřetelně, každý za sebe vyznává svou lásku, svůj vztah ke Kristu.

e) Na znamení obnovy kropí kněz lid svěcenou vodou. Zpíváme píseň č. 511 "Viděl jsem pramen vody". Následují přímluvy s odpovědí "Kyrie, Kyrie, eleison"

IV. Slavení eucharistie - bohoslužba oběti

Svaté přijímání je podáváno podobojí způsobem. Všechen lid se radostně účastní hostiny se Zmrtvýchvstalým. Eucharistie - oslava Vzkříšení - trvá osm dní. Při "JDĚTE VE JMÉNU PÁNĚ, ALELUJA, ALELUJA", odpovídáme "BOHU DÍKY, ALELUJA, ALELUJA"!

OBŘADY VZKŘÍŠENÍ ZAČNOU U KŘÍŽE V NOVÉ ČÁSTI HŘBITOVA VE 20.00 HODIN

Příležitost k velikonoční svátosti smíření JE PŘEDE MŠÍ SVATOU A BĚHEM POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY.

Ve svatém týdnu (do středy 23.3.) také:

- ve farním kostele v Uh. Hrad. dopoledne (8.00-10.00 hod.)

- a ve františkánském kostele odpoledne (15.00-18.00 hod.).

NEZAPOMEŇTE – ZMĚNA ČASU!

Ze soboty 26.3. na neděli 27.3. si posuneme hodinky o hodinu dopředu!

PŘEHLED VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2005

Zelený čtvrtek 24.3.2005

- mše na památku Poslední večeře v 18.00 hodin

(ustanovení mše svaté, ustanovení svátosti kněžství,

nové přikázání lásky – obřad umývání nohou)

- po mši hodinová adorace v Getsemanské zahradě
- noční adorace 20.00 - 06.00 hodin

Velký pátek 25.3.2005

- DEN PŘÍSNÉHO POSTU
- pobožnost Křížové cesty v 9.00 hodin
- od 9.00 hodin kostel otevřen k soukromé adoraci
- obřady na památku Umučení Pána Ježíše Krista v 18.00 hodin
- noční adorace 20.00 - 06.00 hodin

Bílá sobota 26.3.2005

- pro katechumeny v 9.00 hodin obřad "Jména" a "Efatha"
- kaple sv. Jana Křtitele bude otevřena od 9.00 – 18.00 hodin k adoraci u Božího hrobu

dary při adoraci Božího hrobu se posílají na opravy katolických chrámů ve Svaté Zemi

Velikonoční vigilie 26.3.2005

- obřady začínají u kříže v nové části hřbitova ve 20.00 hodin

Neděle Zmrtvýchvstání Páně 27.3.2005

- bohoslužby v 8.00 a v 10.00 hodin
- sbírka na Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci
- žehnání pokrmů na konci mše sv.

(ošatky a košíčky s pokrmů položte na připravené ubrusy!)

Pondělí velikonoční 28.3.2005

- bohoslužby v 7.00 a 9.00 hodin

Od Neděle Zmrtvýchvstání (26.3.) až do slavnosti Seslání Ducha svatého (15.5.) se místo modlitby “Anděl Páně” modlí “Vesel se nebes Královno” nebo “Raduj se, Královno nebeská”!

Dekret o udílení odpustků v roce Eucharistie

Eucharistie je největší ze zázraků a vrcholná památka vykoupení, které náš Pán Ježíš Kristus vykonal svou krví. Jakožto oběť a svátost spojuje Boží církve vnitřní a nezníčitelnou jednotou. Udržuje ji silou nebeské milosti, zahrnuje ji nevyslovitelnou radostí a poskytuje jí nadpřirozenou pomoc k podpoře zbožnosti věřících křesťanů a k rozvoji křesťanského života, ba i křesťanské dokonalosti.

Ve své starostlivosti o církve ustanovil Nejvyšší velekněz Jan Pavel II., aby se v celé církvi slavil “Rok Eucharistie” na povznesení úcty k Nejsvětější svátosti, ať už veřejné, nebo soukromé. Učinil tak apoštolským listem *Mane nobiscum Domine* (Zůstaň s námi, Pane) vydaným dne 7. Října 2004.

Aby pak křesťané – v průběhu tohoto roku – byli nabádáni k hlubšímu poznání a lásce vůči nevýslovnému tajemství víry a aby odtud čerpali bohatší duchovní užitek, udělil Svátý otec moderátorům Apoštolské penitentiare audienci, při které sdělil svou vůli obdařit určité úkony úcty a zbožnosti k Nejsvětější svátosti těmito odpustky:

1. *Úplné odpustky se udělují všem a jednotlivým věřícím křesťanům za obvyklých podmínek (totiž: svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce s myslí ovšem, která naprosto odmítá zálibu v kterémkoli hříchu), když se pozorně a zbožně zúčastní některého liturgického úkonu anebo pobožnosti ke cti Nejsvětější svátosti, ať už slavnostně vystavené, nebo uchovávané ve svatostánku.*
2. *Navíc klerikům, členům institutů zasvěceného života a společností života apoštolského a také jiným věřícím, kteří jsou vázáni recitováním Denní modlitby hodin, anebo obvykle recitují Božské ofícium z osobní zbožnosti, udělují se úplné odpustky za uvedených podmínek, kdykoli se na sklonku dne zbožně modlí nešpory a kompletář před Nejsvětější svátostí, k úctě věřících vystavenou anebo uchovávanou ve svatostánku.*

Věřící, kteří pro nemoc nebo z jiných oprávněných důvodů nemohou navštívit Nejsvětější svátost Eucharistie v kostele nebo v kapli, mohou získat úplné odpustky ve svém domě nebo tam, kde se pro nějakou překážku musejí zdržovat, jestliže jsou rozhodnutí odříkat se kteréhokoli hříchu, jak bylo svrchu řečeno, a jestliže projeví úmysl splnit tři obvyklé podmínky, jakmile to bude možné, v duchu víry ve skutečnou přítomnost Ježíše Krista v Oltářní svátosti a s upřímnou touhou vykonají duchovní návštěvu této Svátosti a pomodlí se modlitbu Páně, Apoštolské vyznání víry a přidají nějaké zbožné zvolání k Ježíši přítomnému v Nejsvětější svátosti (např. Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltářní).

Jestliže však tyto lidé nebudou moci vykonat ani toto, pak dosáhnou úplných odpustků, jestliže se jen touhou duše připojí k těm, kteří vykonávají předepsaný úkon řádným způsobem, a své nemoci a obtíže vlastního života nabídnou milosrdnému Bohu, rovněž s úmyslem splnit tři obvyklé podmínky, jakmile budou moci.

Hospodinův svatý den odpočinku

Chceme mít více než ostatní kolem nás? Chceme být prozíravější? Musíme soupeřit s těmi, kdo na nás chtějí vyžrát a také si schválně neodpočinou? Bojíme se, že přestaneme-li s každodenní prací, zachvátí nás nečinnost? Máme pocit, že už nikdy nám nic nepůjde tak dobře od ruky? Děsí nás vidina prázdného dne? Zlobí nás připomenutí, že naše síly nejsou nevyčerpatelné?

Požadavek svěcení sedmého dne nás obrací někam úplně jinam než k prosté organizaci času. Musíme rozvažovat, komu a čemu tenhle čas věnujeme tak, aby nebyl únikem do opravdového prázdna, do nicoty sílící tehdy, když se čas – jak se říká – jenom tak zabývá. Rytmus střídání pracovního dne a svátku nás tak přirozeně vede k nejpodstatnějším otázkám našeho života. Jsou to otázky, které se musí prožívat, často po nějakou dobu nést jako břemeno a více nebo méně trpělivě je zakoušet a ověřovat v živých vztazích k sobě samým, k Bohu i k ostatním lidem.

Není tomu tak dávno, co média otevřela debatu o pracovní době v hypermarketech. Zřetelně se ukázalo, že sice existují různé psychologické a pracovně právní důvody pro omezení pracovní doby v neděli ale nakonec je možné jeden po druhém zpochybnit. Směny si přece prodáváci mohou sami dopředu vybrat (a mnohdy oceňují víkendové příplatky), zaměstnavatelé přece musí dodržovat zákoník práce a odbory bděle kontrolují jak si manažeři počínají.

Jediným vážným argumentem, který se nedá obejít, je respekt k lidské důstojnosti včetně možnosti slavit *svatý den odpočinku*.

(z dopisu biskupa Václava Malého)

Svědectví katechumenek - Proč chceš být pokřtěná?

Když mně byla položena otázka, proč jsem se rozhodla pro tuto cestu, kdy se připravuji ke křtu, dlouho jsem přemýšlela, kdy to začalo.

Nedá se určit ani datum, ani čas. Snad to začalo už v brzkém mládí, kdy jsem byla přesvědčená, že všude kam jdu, je se mnou můj anděl, který mě ochraňuje ode všeho zlého. Už jako malá a pak trochu starší jsem se modlila s prarodiči, i když nechodili do kostela a odpovídali mně na všetečné otázky. Moc je mrzelo, že nejsem pokřtěná a vím, že to bylo jejich přání. Slíbila jsem jim, že to jednou udělám. Ale jak šel čas, nějak to vyznělo do prázdna. Ale věřit v Boha mně vždy připadalo jako normální věc. Až návštěva Říma mně tento slib připomněla a tak jsem se rozhodla, že se nechám pokřtít. Snad to prostředí, kde jsem se pohybovala na mě dýchlo něčím, co se slovy nedá určit. Všechny ty kostely a památky a člověk, který mně odpovídal na to, co mě zajímalo. Najednou to, co bylo kolem mě, bylo něco, čeho jsem chtěla být alespoň trošičku součástí. Cítila jsem úctu ne k něčemu, ale k někomu a to k Bohu.

Milada

Moje cesta k poznání Boha a Ježíše byla dlouhá a plná překážek. V mém dětství jsem k víře vedená nebyla a jako dítě jsem ji nepotřebovala.

Postupem času jsem se začala setkávat s lidmi, kteří otevřeně mluvili o Bohu a veřejně se hlásili ke křesťanství. První větší impuls se dostavil při nástupu do zaměstnání, kde mé

spolupracovnice mluvily o Bohu a podle mého názoru se snažily být dobrými lidmi. Ale co je dobrý křesťan jsem v této době ještě nevěděla. To právě setkání s Bohem a jeho poznání začalo, když jsem poznala svého přítele a jeho rodinu. Tady poprvé jsem se zkoušela ptát na otázky, které se týkaly víry v Boha. A s překvapením jsem zjišťovala, že dostávám odpovědi i na další otázky, které mě zajímaly. Po této zkušenosti jsem se rozhodla, že se nechám pokřtít. Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kteří mi k přijetí této svátosti pomáhají a hlavně otci Miroslavovi, že mi přišel vstříc s otevřenou náručí na cestě k poznání Boha.

Veronika

Lépe jednou vidět než stokrát slyšet

Tato slova o to více platí o Svaté Zemi, kdy potom člověk často při četbě Božího slova si prakticky vybaví události a místa. Neopakovatelná je návštěva Božího hrobu s Golgotou nebo Baziliky Narození Páně, kde si uvědomuji největší události dějin a není možné jinak než Bohu vzdát chválu a úctu.

Velmi silně na mě také zapůsobil Nazaret. Díky výbornému průvodci, knězi a biblistovi jsem si hlouběji uvědomil, že právě tady prožil Ježíš a celá nazaretská rodina většinu života. O tomto období evangelium moc nemluví. Jen víme, “že Ježíš prospíval na těle i duchu a poslouchal rodiče”. Ježíš tady žil asi od šesti do třiceti let jako obyčejný tesař, také Josef i Maria žili obyčejným životem tehdejších lidí. A právě z tohoto “obyčejného” života, let “ticha” se rodí největší věc v dějinách lidstva – Boží oběť a naše spása. Často dnes lidem připadá život obyčejný, všední, někdy příliš těžký, chtěli bychom všechno vědět do předu a mít jasno, vědět všechno a smysl toho všeho.

Ale právě Josef i Maria často nevěděli, proč se děje to nebo ono. Čteme v Písmu, že Maria události uchovávala v srdci a rozvažovala o nich. A že Josef byl člověk spravedlivý – nebořil se proti ničemu, co se v jeho životě dělo.

Uvědomil jsem si silně, jak je podstatné každý den vkládat do Božích rukou, prožít naplno přítomný den a méně důležité je, co bude třeba za deset let. Toto mně vyvstalo ve Svaté Zemi jako hlavní poselství života nazaretské rodiny.

Kamil Psotka

Kolín

Letos to bude 25 let, co se papež Jan Pavel II. poprvé v celosvětovém měřítku setkal s mladými. Většinu pontifikátu (celé 3/4) myslel na mladé lidi a byl s nimi. Setkal se s nimi téměř na všech kontinentech – 1x v Asii, 3x v Americe, 5x v Evropě a teď se očekává, že se setká s milionem mladých v Kolíně nad Rýnem, v zemi, která je nejbližší ze všech míst, kde se kdy setkal na SDM s mladými (kromě roku 1991 v Čenstochové). Je to možná poslední možnost setkat se s Janem Pavlem II. a třemi králi Kašparem, Melicharem a Baltazarem.

Modlitba za Světové setkání mládeže v Kolíně

Pane Ježíši Kriste, Vykupiteli světa,

Ty ses stal člověkem, abys nám daroval život v plnosti.

Ve své Církvi s námi zůstáváš až do konce světa.

Pak bude Tvé království dovršeno: nové nebe a nová země

plné lásky, spravedlnosti a pokoje.

V to doufáme, na to se spoléháme, za to Ti děkujeme.

Prosíme Tě: Žehnej mladým lidem na celém světě.

Dej se poznat těm, kteří Tě hledají.

Probud' ty, kteří v Tebe nevěří.

Posiluj ve víře ty, kteří Tě vyznávají.

Dej, ať se jako tři mudrci od Východu

stále znovu vydávají na cestu k Tobě.

Učiň je staviteli nové civilizace lásky

a svědky naděje pro celý svět.

Bud' nablízku také všem těm, kteří

jsou obětí hladu, války a násilí.

Naplň svým Svatým Duchem všechny ty,

kteří spolupracují na přípravách Světového dne mládeže 2005.

Dej, ať se silou své víry a své lásky

postaví do služeb Tvého království a ať přijmou své sestry a bratry z celého světa s otevřeným srdcem.

Ty jsi nám dal Marii za Matku.

Dej, ať se na její přímluvu Světový den mládeže stane slavností víry.

Dej v těchto dnech své Církvi novou sílu,

aby pro Tebe ve světě vydávala důvěryhodné svědectví.

O to prosíme Tebe, našeho Pána a Boha,

který s Otcem a Duchem Svatým

žiješ a kraluješ po všechny věky věků. Amen.

Pozvání

- Víkendy pro starší ženy v roce 2005:

Velehrad 11. – 13. 3. 2005

8. – 10. 4. 2005 pro seniorky a manž. páry

Sv. Hostýn 13. – 15. 5. 2005

Králíky 10. – 12. 6. 2005

9. – 11. 9. 2005

Sv. Hostýn 23. – 25. 9. 2005

Velehrad 14. – 16. 10. 2005 pro seniorky a manž. páry

Přihlásit se můžete telefonicky nebo písemně na adrese:

Anna Nováková, Puškinova 19, 787 01 Šumperk, tel. 583 211 915.

- Duchovní cvičení pro dívky od 16 let v roce 2005: Ztišení a prohloubení vztahu s Bohem: 25. 7. – 29. 7. 05, 1. 8. - 5. 8. 05, Setkání s Biblií pomocí různých metod: 22. 8. – 26. 8. 2005
- seminář k roku Eucharistie pro učitele, vychovatele, katechety a všechny, kdo pracují s mládeží proběhne v sobotu 2. 4. 2005 v aule CARITAS Vyšší odborné školy, Křížkovského 6, Olomouc
- v sobotu 2. 4. 2005 se koná Setkání rozvedených a osamělých rodičů v sále arcibiskupské kurie, II. Patro, Biskupské nám. 2, Olomouc
- pochod pro život se bude vzhledem k Velikonočním svátkům letos konat 2. dubna 2005, v sobotu ve Velikonočním oktávu. Pochod pro život začne ve 13 hodin programem na Staroměstském náměstí (tedy o hodinu dříve než v minulých letech!). Poté se účastníci odeberou v průvodu na Václavské náměstí, kde bude Pochod pro život zakončen zpěvem Svatováclavského chorálu.

Bližší informace: Hnutí Pro život ČR, e-mail: info@prolife.cz nebo tel.: 603 976 231

- Národní pouť České republiky se uskuteční 5. června 2005 do nejslavnějšího poutního místa v Čechách na Svatou Horu. Cena 490 Kč. Hlásit se můžete u VI. Batůškové do 15. 5. 2005.
- Komunita Blahoslavenství pořádá duchovní cvičení s názvem: " Tvá láska rostla se mnou". Hlavním tématem těchto duchovních cvičení bude duchovní růst. Datum: 7. – 13. 8. 2005. Místo konání: Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci.
- CANTATE DOMINO – přehlídka křesťanských schol našeho děkanátu (včetně naší staroměstské) se uskuteční v neděli 24. dubna od 12.00 hodin v kině Hvězda v Uh. Hradišti. Přijďte podpořit naši scholu!

Tábory dětí staroměstské farnosti:

- tábor pro děti 1. - 5. třídy ZŠ proběhne ve dnech 6. – 15. 8. 2005 v salesiánském středisku ve Staré Vodě (okr. Bruntál). Předpokládaná cena tábora je 1450,- Kč. Tento tábor má na starosti Kamil Psoška, nám. Hrdinů 872, 686 03 Staré Město, tel. 608 434 457, 572 542 154
- tábor pro děti 5. – 9. třídy ZŠ proběhne ve dnech 1. – 13. 8. 2005 v Bedřichově (okr. Blansko). Předpokládaná cena tábora je 1950,- Kč. Tento tábor má na starosti Josef Blaha, Za Špicí 149, 686 03 Staré Město, tel. 776 170 220, 572 543 687
- přihlášky jsou k dispozici v kostele

Katolický časopis pro dívky IN!

Nejen děvčata, ale i mnoho rodičů a vychovatelů volalo v poslední době po časopisu pro děvčata. Proto Sekce pro mládež české biskupské konference začala spolu se sdružením Tarsicius přemýšlet a jednat. V únoru vyšlo nulté číslo. **Jaký IN! bude? Takový, jaký ho společně vytvoříme!**

Milí rodiče, babičky a dědečkové, katecheté a vychovatelé, s vaší podporou tvůrci počítají od samého začátku své práce. Jedná se o náročnou, ale uskutečnitelnou práci. V letošním roce vyjde 4 až 5 čísel vždy 20 celobarevných stránek. Rádi bychom, aby vyšlo červnové na prázdniny a od září pak každý měsíc. Počítáme, že část nákladů uhradí předplatné (28 Kč za číslo) a další potřebné finance získáme díky vašim štedrým darům.

P. Jenda Balík

Občas časopisu tvoří pravidelné rubriky: INspirace, INterview, INlove, INkognito, INside, INovace, INkubátor, INstory.

Bližší informace a předplatné: Redakce IN!, Horní nám. 12, Jablonec nad Nisou, tel. 483 312 327, nebo na internetu www.in.cz (je zde ke stažení nulté číslo).

MIRIAM-hra o Věrce a Mirce

24. března 2005 v 19.30 v divadle Komedie v Praze bude mít světovou premiéru nový text autorky Lenky Lagronové s názvem Miriam

Miriam byla napsána díky finanční podpoře Nadace Českého literárního fondu, který udělil Lence Lagronové grant na napsání hry o panně Marii.

Věrka a Mirka se setkávají na starém židovském hřbitově. Jedna sem přichází proto, aby na klidném místě ukončila své trápení a život pomocí nepravděpodobného množství prášků. Druhá na hřbitově bydlí v bývalé márnici, má se o hřbitov starat, přichází tedy s kosou, aby z přerostlé trávy a plevelů vysekala staré hroby. Nad všechna očekávání se ukáže, že tato výchozí situace je pro autorku podnětem k rozehrávání tragikomických, až groteskních obrazů a téměř klaunských výstupů.

Miriam (respektive Mirjam) je hebrejskou verzí nám spíše známého jména Marie nebo Maria. Toto jméno patřilo na počátku prvního tisíciletí, tedy za života Ježíše Nazaretského, mezi velice oblíbené a tedy často používané. Avšak **Miriam** Lenky Lagronové není historickou hrou o panně Marii, ale příběhem dvou dívek ze současnosti. Postava Marie z Nazaretu se zde však objevuje v podobě sochy, která významně a dosti překvapivě ovlivní v závěru osudy dívek.

vstupenky si můžete rezervovat v pokladně divadla Komédie
na tel. č. 224 222 734 nebo e-mailem: rezervace@prakomdiv.cz

Farní kronika

Do společenství církve byli křtem přijati:

Karolína Valerie Čápková, UH, Štěpnická 1101 13.2.2005

Kristýna Škrabalová, Bělov 90 19.2.2005

Aneta Marie Kurová, Jalubí 149 26.2.2005

Pro Boží požehnání na společnou cestu životem si přišli:

12. 3. 2005

Michaela Hájková, UH – Mařatice, Kopánky 1145

Lubomír Hudeček, UH – Mařatice, Sadová 482

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Martin Všetula * 5.7.1917 + 11.2.2005

František Jakšík * 23.1.1924 + 12.2.2005

Anna Nováková * 14.1.1919 + 15.2.2005

Ludmila Melichárková * 14.12.1919 + 28.2.2005

Marie Kolková * 27.10.1924 + 6.3.2005

Marie Bříšťelová * 23.12.1928 + 8.3.2005

Milada Rosůlková * 10.3.1926 + 13.3.2005

Karel Richter * 9.8.1932 + 14.3.2005